

Peter Terrin schreef tekst voor Barre Weldaad. 'Als schrijver voor theater moet je loslaten. Het doel is niet de tekst, maar de voorstelling.'

PETER TERRIN DEBUTEERT MET TEKST VOOR VOORSTELLING

'De AKO-prijs heeft mij durf gegeven'

'Dit is een vak apart': met enige schroom waagde Peter Terrin zich aan het schrijven van theater. De AKO-prijs van 2012 heeft hem durf gegeven, zegt hij. 'Het voelt alsof ik pas begin.' **GEERT VAN DER SPEETEN**

Lagen ter inspiratie op een hoekje van de leestafel: volbloed theaterauteurs als Harold Pinter ('zelden geziene zuinigheid'), Hugo Claus ('wat een hoeveelheid tekst') en Filip Van Luchene ('een echte verteller'). Maar *Aqua azurra* is vooral een typische Terrin geworden. 'Ik hou van een plot', zegt de schrijver en AKO-prijswinnaar. 'In de Vlaamse letteren wordt daar misschien iets te vaak op neergekeken. Maar ik wil intrige en stuwkracht in mijn teksten. Ook als ik voor toneel schrijf'

Van het Brusselse gezelschap Barre Weldaad kreeg Peter Terrin de opdracht om een theatertekst voor drie acteurs te schrijven. Het zijn niet de minste: Wouter Hendrickx en Ina Geerts, naast nieuwkomer Line Pillet.

Het verhaal was er snel. In *Aqua azurra* zien een man en een vrouw elkaar na lange tijd weer. Goit was er een passionele relatie: hij een student, zij een twintig jaar oudere vrouw in een ongelukkige relatie. Daarna gingen ze elk hun eigen weg. Marc raakte op de dool nadat hij en zijn

vrouw het verdriet over hun verongelukte zoonje niet meer konden delen. Als hij in een park een spelend meisje ziet dat als twee druppels water lijkt op zijn eerste liefde, zoekt hij contact met haar op. Het verleden wordt naar boven gehaald, maar de kaarten liggen nu anders.

De titel slaat op het helderblauwe water dat we kennen uit reisbrochures, het Italië waar ze hun dromen op projecteren. 'Veel mensen koesteren zo iets', zegt Terrin. 'In het besef dat het nooit gerealiseerd zal worden. Ook de vooruitzichten van deze personages zijn niet bepaald azuurblauw.'

Potdicht

Terrin noemt zich zonder gêne een groentje in theaterland. 'Het voelde als een kind dat in een speeltuin nieuwe toestellen ontdekt.' Hij schreef ooit een monoloog, onderdeel van een groter theaterproject rond Shayfus. De tijd dat hij veel theater zag dateert nog uit de periode dat NT Gent Publiektheater heette.

De magie van theater ligt in het kijken naar mensen, zegt Terrin. 'Het blijft mij verbazen hoe

snel een toeschouwer zich verplaatst in iemand anders. We hebben iets in ons, waardoor we in een fractie verbanden leggen.'

Wat hij daaruit leerde: hoe weinig tekst er nodig is om tot de kern te komen. 'Mijn eerste versie van *Aqua azurra* zat potdicht. Ze was té af. Als schrijver voor theater moet je vooral loslaten. Het doel is niet de tekst, maar de voorstelling. In de repetitie brengt iedereen iets mee. Dat maakt het geloofwaardig en doorleefd. Regisseur Barbara Vandendriessche maakte er een mooie evenwichts-oefening van.'

Met dit project stelt Terrin zich aan meer traditionele kant van het theaterspectrum op. Dat is goed zo, zegt hij. 'Ik durfde het, omdat ik op een bescheiden manier kon beginnen. Debuteren in de eredivisie van de grote gezelschappen zou mij verlamd hebben. Wat bij mij vooropstaat, is een goed verhaal. Dan dringt de manier om het te vertellen zich vanzelf op. We zijn allemaal opgetrokken uit kleine drama's uit het verleden. Dat wil ik in *Aqua azurra* laten zien. Maar ze hebben daaraan niet minder impact. Vandaar ook mijn pleidooi voor de verbeeldingskracht: het hoofdpersonage beeldt zich iets in en put daar veel kracht uit.'

Kind

Net als in zijn bekroonde roman *Post mortem* duikt er een tragisch incident met een kind op. Het verongelukt terwijl het leert fietsen.

Terrin: 'De scène is mij bijna ook zelf overkomen als vader. Hoe zou dat mijn leven bepaald hebben, vraag je je dan af. Een kind dwingt je tot een oefening in loslaten.'

Post mortem was uitgezet als een filosofische thriller, toen de dochter van Peter Terrin tijdens het schrijven een herseninfarct kreeg. Dat gegeven bepaalde mee de roman. 'Die emotionele lading maakte het tot een bijzonder boek. In het ziekenhuis moest ik gewoon schrijven. Ik ben blij dat dat niet tot een louter verslag, maar tot een literair boek geleid heeft.'

Terrin zocht daarna de publiektell niet op. Hij is niet de man van columns, optredens of veel interviews. De bekroning met de AKO-prijs heeft niettemin veel veranderd. 'Een ruimer publiek, een verzekering dat je uitgegeven wordt in moeilijke tijden. Zonder veel zorgen kan ik drie à vier jaar rustig doorwerken.'

Dit voorjaar verschijnt *Monte Carlo* bij De Bezige Bij. Een grote roman staat op stapel. Terrin voelt geen druk. 'De AKO heeft mij durf gegeven. Het voelt alsof ik pas begin. Alsof er nog zoveel te schrijven is.'

'Aqua azurra' van Barre Weldaad gaat in première op 7 december in 't Arsenal in Mechelen. Daarna in Aarschot, Tiel, Middelkerke, Roeselare, Brno, Brussel, Tervat, Herzele en Wilrijk.
www.barreweldaad.be

Peter Terrin, 2012

'Ik hou van een plot, ook al wordt daar in Vlaanderen vaak op neergekeken'